

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
PIETER VERLOREN VAN THEMMAAT
ΠΟΥ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΑΝ ΣΤΙΣ 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1983 ¹

*Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,*

1. Πραγματικά περιστατικά

Με έγγραφο της 6ης Απριλίου 1981, η Επιτροπή ανακοίνωσε στην Μεταλγοί SpA, επιχείρηση σιδήρου και χάλυδα με έδρα την Brescia, την παραγωγή αναφοράς της και την ποσόστωση παραγωγής της για το δεύτερο τρίμηνο του 1981. Στην προκείμενη περίπτωση επρόκειτο για προϊόντα της ομάδας IV της γενικής αποφάσεως 2794/80/ΕΚΑΧ της 31ης Οκτωβρίου 1980 (ΕΕ ειδ. έκδ. 13/010, σ. 50), η οποία ίσχυε κατά το τελευταίο τρίμηνο του 1980 και το πρώτο εξάμηνο του 1981. Με έγγραφο της 1ης Φεβρουαρίου 1982, η Επιτροπή ανακοίνωσε στην επιχείρηση Μεταλγοί ότι κατά την άποψή της υπερέβη κατά το δεύτερο τρίμηνο του 1981 την ποσόστωσή της κατά 1 428 τόνους. Μετά από σχετική ακρόαση της επιχειρήσεως Μεταλγοί στις 28 Μαΐου 1982, ο αριθμός αυτός προσαρμόστηκε ελαφρώς και κατήλθε στους 1 358 τόνους. Με την απόφαση C (82) 1631/6 της 24ης Νοεμβρίου 1982 (ΕΕ C 324, 10. 12. 1982, σ. 2), σημείο 2, επιβλήθηκε στην επιχείρηση πρόστιμο 101 850 ECU (ή 136 533 999 λιρετών).

2. Προσφυγή και λόγοι ακυρώσεως

Στις 18 Ιανουαρίου 1983 η επιχείρηση Μεταλγοί άσκησε προσφυγή κατά αυτής της αποφάσεως. Αντικείμενο της προσφυγής αυτής είναι η ακύρωση της αποφάσεως της 24ης Νοεμβρίου 1982, επικουρικός η μείωση του προστίμου και, όλως επικουρικός, η παράταση των προθεσμιών πληρωμής του προστίμου καθώς και η καταδίκη της Επιτροπής στα δικαστικά έξοδα. Επιθυμώ να σας αναφέρω ότι ο πρό-

εδρος του Δικαστηρίου, με διάταξη της 20ής Απριλίου 1983, ανέστειλε κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων την καταβολή του προστίμου έναντι συστάσεως εγγυήσεως. Στο δικόγραφο της προσφυγής της η επιχείρηση Μεταλγοί προβάλλει τρεις λόγους τους οποίους επιθυμώ να εξετάσω στη συνέχεια.

2.1. *Επί του πρώτου λόγου*

Με τον πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι η απόφαση περί καταβολής προστίμου είναι παράνομη διότι ορισμένα προϊόντα, για τα οποία διαπιστώθηκε παραγωγή υπερβαίνουσα την ποσόστωση, δεν υπάγονται στην ομάδα προϊόντων IV της γενικής αποφάσεως 2794/80. Η επιχείρηση Μεταλγοί αναφέρει σχετικά τα εξής: Οι εν λόγω μορφοχάλυδες (χάλυδες σχήματος «Τ» ή «Γ» και ράβδοι διατομής από χάλυδα) δεν πωλήθηκαν ως τέτοιου είδους χάλυδες αλλά ως τελικά προϊόντα (μεταξύ άλλων, ως στύλοι περιφράξεως), που δεν υπάγονται στη γενική απόφαση 2794/80/ΕΚΑΧ. Εξάλλου, ακόμη και οι εν λόγω μορφοχάλυδες υπάγονται στην ομάδα προϊόντων VI, τα οποία συμπεριελήφθησαν στο σύστημα ποσοστώσεων για πρώτη φορά με τη γενική απόφαση 1831/81/ΕΚΑΧ. Στο διάστημα όμως που ενδιαφέρει για την προβαλλόμενη υπέρβαση ποσοστώσεων, η αναφερόμενη απόφαση δεν ίσχυε ακόμη. Αυτό το δεύτερο επιχείρημα πρέπει να απορριφθεί αμέσως. Όπως ορθώς η Επιτροπή παρατήρησε και όπως επίσης σαφώς προκύπτει από το κείμενο των εν λόγω διατάξεων και στις δύο γενικές αποφάσεις, η ομάδα προϊόντων IV της γενικής αποφάσεως 2794/80 διατυπώθηκε με μεγαλύτερη ακρίβεια στις ομάδες προϊόντων IV, V και VI της γενικής αποφάσεως 1831/81. Τα επιπλέον επιχειρή-

1 — Μετάφραση από τα ολλανδικά.

ματα που προβλήθηκαν, περί διαφορετικής κατατάξεως του δασμολογίου, είναι επίσης επουσιώδη εν προκειμένω, διότι οι γενικές αποφάσεις δεν στηρίζονται στην τελωνειακή ονοματολογία.

Δεν μπορώ επίσης να συμφωνήσω με το πρώτο επιχείρημα, δηλαδή, ότι οι εν λόγω μορφοχάλυδες, στο βαθμό που ενδιαφέρει εν προκειμένω, πωλήθηκαν ως τελικά προϊόντα. Τίποτε στις γενικές αποφάσεις δεν υπαινίσσεται ότι χάλυδες που η ίδια η εν λόγω επιχείρηση μεταποιεί σε τελικά προϊόντα δεν πρέπει να υπαχθούν στο σύστημα των ποσοστώσεων παραγωγής. Αν ήταν έτσι, τότε και αυτό θα σήμαινε υπερβολικά ευνοϊκή μεταχείριση επιχειρήσεων που καλύπτουν όλο το φάσμα της παραγωγής. Αυτό δεν θα ήταν δυνατό να εφαρμοστεί με τις θεμελιώδεις αρχές του άρθρου 58 της συνθήκης ΕΚΑΧ. Για το λόγο αυτό, ο πρώτος λόγος πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

2.2. *Επί του δευτέρου λόγου*

Ο δεύτερος λόγος συνίσταται στο ότι η Επιτροπή παρανόμως αρνήθηκε να προβεί στην εφαρμογή των ποσοστώσεων σύμφωνα με το άρθρο 14 της γενικής αποφάσεως που της ζήτησε με τηλετύπημα της 17ης Μαρτίου 1981 η Metalgoi και εν πάση περιπτώσει δεν ανταποκρίθηκε στο αίτημα αυτό. Όσον αφορά αυτό το λόγο, αρκεί η διαπίστωση ότι η επιχείρηση Metalgoi δεν άσκησε προσφυγή κατά της μη εφαρμογής του άρθρου 14. Αν η Επιτροπή έλαβε το αναφερόμενο τηλετύπημα ή όχι (γεγονός που αρνείται) είναι επουσιώδες όσον αφορά τη δυνατότητα ασκήσεως προσφυγής.

Σε περίπτωση που δεν εφαρμόζεται το άρθρο 14, φυσικά δεν επιτρέπεται στην επιχείρηση να υπερβεί την ή τις ποσοστώσεις της στηριζόμενη στη δική της κρίση σχετικά με τη δυνατότητα εφαρμογής αυτής της ρήτρας επιείκειας. Εξάλλου, αυτά που

αναφέρονται στη σελίδα 3 των πρακτικών της ακροάσεως της 28ης Μαΐου 1982 (προσηρητημένο έγγραφο 6 στο δικόγραφο 40 της προσφυγής) προκαλούν αμφιβολίες σχετικά με το αν η επιχείρηση Metalgoi δρισκόταν πραγματικά σε τόσο μεγάλες οικονομικές δυσχέρειες ώστε να δικαιολογείται η εφαρμογή του άρθρου 14. Ο ίδιος ο εκπρόσωπος της επιχείρησης Metalgoi ανέφερε τότε ότι ο ισολογισμός της επιχείρησης είναι θετικός.

2.3. *Επί του τρίτου λόγου*

Επικουρικά, η επιχείρηση Metalgoi ισχυρίζεται ότι ο επιπλέον χάλυδας εξήχθη σε τρίτες χώρες και για το λόγο αυτό δεν είχε επιπτώσεις στην προσφορά μέσα στην κοινή αγορά. Γενικά, αυτή η άποψη δεν είναι δυνατό να ευσταθεί διότι οι γενικές αποφάσεις, όπως ελέχθη, εκκινούν από την παραγωγή καθεαυτή χωρίς να λαμβάνουν υπόψη πώς θα διατεθεί. Στην απόφασή σας της 11ης Μαΐου 1983 στην υπόθεση 244/81 (Klöckner κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 1451) απορρίψατε, και μάλιστα με έμφαση, παρόμοια επιχειρήματα (σκέψη 44 του σκεπτικού). Άλλο ζήτημα είναι πάντως αν η υπέρβαση ποσοστώσεως παραγωγής λόγω παραδόσεων σε τρίτες χώρες πρέπει να εκτιμηθεί κατά τον καθορισμό του προστίμου πάντοτε κατά τον ίδιο τρόπο, όπως στην περίπτωση υπερβάσεως λόγω παραδόσεων στο εσωτερικό της κοινής αγοράς. Επιχείρημα για τη διαφορετική δαρύνητα αυτών των παραδόσεων του συστήματος ποσοστώσεων μπορεί ίσως να δρεθεί στις αιτιολογικές σκέψεις των γενικών αποφάσεων και στο ότι το σύστημα ποσοστώσεων παραδόσεων δεν αναφέρεται μόνο σε παραδόσεις στο εσωτερικό της κοινής αγοράς. Το ότι το Δικαστήριο δεν θεωρεί τον καθορισμό του προστίμου ως αποτέλεσμα εντελώς αυτόματης διοικητικής πράξεως είναι δέδαιο σύμφωνα με την πρόσφατα εκδοθείσα απόφασή σας της 16ης Νοεμβρίου 1983 στην υπόθεση 188/82 (Thyssen κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983,

σ. 3721). Κατά την άποψή μου όμως, και το απλό γεγονός ότι ποσότητα χάλυβα, που αντιστοιχεί με την υπέρβαση ποσοστώσεως, εξήχθη σε τρίτες χώρες, δεν μπορεί καθ'αυτό να θεωρηθεί ως εξαιρετικός λόγος που θα δικαιολογούσε παρέκκλιση από το συνήθη τρόπο υπολογισμού του προστίμου. Γι' αυτό, η ενδιαφερόμενη επιχείρηση θα πρέπει τουλάχιστον να καταστήσει πιστευτό ότι με αυτή την εξαγωγή σε τρίτες χώρες διάνοιξε νέες αγορές στις οποίες δεν έχουν πρόσβαση ανταγωνίστριες επιχειρήσεις, χωρίς να παραβεί εν προκειμένω διεθνείς συμφωνίες ή να υπερβεί την κανονική ποσόστωση εξαγωγής της. Και σε σχετική ερώτηση που έδεσα κατά την προφορική διαδικασία, η επιχείρηση Μεταλγοί δεν μπόρεσε να αναφέρει, εντούτοις, καμία εξαιρετική περίπτωση, όπως οι προαναφερθείσες, που θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν μείωση του προστίμου.

Όσον αφορά τον τρίτο λόγο, μπορώ τώρα να παραπέμψω επίσης στην απόφαση του πέμπτου τμήματος της 30ής Νοεμβρίου 1983 στην υπόθεση 235/82 (Ferriere San Carlo) καθώς και στις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα Reischl της 1ης Δεκεμβρίου 1983 στην υπόθεση 348/82 (Odolesi). Στις σελίδες 9 έως 16 των προτάσεών του, ο συνάδελφός μου ασχολείται διεξοδικά με παρόμοιες περιπτώσεις εξαγωγών και στη σελίδα 16 δεν αποκλείει επίσης ότι αυτό το περιστατικό μπορεί να είναι σημαντικό για τον υπολογισμό του προστίμου.

3. Επίμετρο

Ανακεφαλαιώνοντας, για τους λόγους αυτούς προτείνω η προσφυγή της επιχείρησης Μεταλγοί να απορριφθεί στο σύνολό της και η ίδια προσφεύγουσα να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

2.4. Άλλες ενδεχόμενες ελαφρυντικές περιστάσεις

Όπως είναι γνωστό, η επιχείρηση Μεταλγοί δεν έχει εντούτοις επικαλεστεί κατά την προφορική διαδικασία τόσο αυτές τις περιπτώσεις εξαγωγών, όσο το γεγονός ότι η εν λόγω υπέρβαση ποσοστώσεως αντιστοιχούσε στη μεγάλη άνοδο των πωλήσεων της των σχετικών τελικών προϊόντων. Και εδώ δεν επιθυμώ να αποκλείσω εκ των προτέρων την πιθανότητα ότι αυτή η κατάσταση θα μπορούσε να δικαιολογήσει μείωση του προστίμου. Και εν προκειμένω, η επιχείρηση Μεταλγοί έπρεπε όμως, τουλάχιστον, να αποδείξει ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση επρόκειτο για άνοιγμα νέας αγοράς και ότι επομένως αυτές οι πωλήσεις τελικών προϊόντων, δεν απέβαιναν σε βάρος των δυνατοτήτων διαθέσεως των ανταγωνιστών τους, ώστε να είναι δυνατό να θεωρηθούν ως εξαιρετικές περιστάσεις, κατά την έννοια του άρθρου 9 της γενικής αποφάσεως, οι οποίες μπορούν να δικαιολογήσουν μείωση του προστίμου. Από τις σκέψεις 22 και 24 του σκεπτικού της αποφάσεώς σας στην υπόθεση 188/82 (Thyssen) συνάγω ότι στηρίζεσθε στο ότι η ενδιαφερόμενη επιχείρηση πρέπει πράγματι να αποδείξει την ύπαρξη εξαιρετικών περιστάσεων. Κατά την άποψή μου, αυτό δεν συμβαίνει στην προκειμένη περίπτωση, ούτως ώστε και αυτός ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

Όσον αφορά την παράταση της προθεσμίας πληρωμής του προστίμου που επικουρικά ζητεί η επιχείρηση Μεταλγοί, η Επιτροπή εξέθεσε κατά τη διαδικασία, ότι σκέπτεται πράγματι να την εγκρίνει εφόσον υπάρξει επαρκής αιτιολόγησή της.